

PROTOCOL din 4 iulie 2016

de modificare a **Convenției dintre România și Republica Uzbekistan** pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 iunie 1996

EMITENT • **ACT INTERNAȚIONAL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 348 din 11 mai 2017**

Data intrării în vigoare **17-05-2017**

Notă

Ratificat de **Legea nr. 98 din 9 mai 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 11 mai 2017. România și Republica Uzbekistan, dorind să modifice **Convenția dintre România și Republica Uzbekistan** pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 iunie 1996 (denumită în continuare „Convenția”), au convenit următoarele:

Articolul I

Paragraful 3 al articolului 2 „Impozite vizate” din Convenție este eliminat și înlocuit cu următoarele:

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sunt, în special:

a) în cazul Republicii Uzbekistan:

(i) impozitul pe profitul entităților;

(ii) impozitul pe venitul persoanelor fizice;

(iii) impozitul pe proprietate;

(denumite, în continuare, «impozit uzbek»);

b) în cazul României:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit;

(denumite, în continuare, «impozit român»).

Articolul II

1. Literele b) și c) ale paragrafului 1 al articolului 3 „Definiții generale” din Convenție sunt eliminate și înlocuite cu următoarele:

b) termenul «Uzbekistan» înseamnă Republica Uzbekistan; folosit în sens geografic, acesta înseamnă teritoriul Republicii Uzbekistan, inclusiv apele teritoriale și spațiul aerian asupra cărora Republica Uzbekistan poate exercita drepturi suverane și jurisdicție, inclusiv drepturi de folosire a subsolului și a resurselor naturale, în baza legislației Republicii Uzbekistan și în conformitate cu dreptul internațional;

c) termenul «România» înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România exercită drepturi suverane și jurisdicție, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional;

2. Litera j) a paragrafului 1 al articolului 3 „Definiții generale” din Convenție este eliminată și înlocuită cu următoarele:

j) expresia «autoritate competentă» înseamnă:

(i) în cazul Republicii Uzbekistan, președintele Comitetului de Stat pentru Impozite sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

Articolul III

Textul articolului 27 „Schimb de informații” din Convenție este eliminat și înlocuit cu următoarele:

Articolul 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei Convenții sau pentru administrarea ori aplicarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al autorităților

locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară *Convenției*. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație obținută în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluși sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a aceluși sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (ordre public).

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu prezentul articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împuternicit sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

Articolul IV

Articolul 27A se adaugă la Convenție și va avea următorul cuprins:

Articolul 27A

Asistență în colectarea impozitelor

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2. Autoritățile competente ale statelor contractante pot stabili de comun acord modul de aplicare a prezentului articol.

2. Expresia «creanță fiscală» folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei Convenții sau oricărui altui instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau cele privind măsurile asigurătorii legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este executorie în baza legislației aceluși stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluși stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluși stat, de către autoritatea competentă a celui alt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării silite și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celui alt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri asigurătorii, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor asigurătorii, la solicitarea autorității competente a aceluși stat, de către autoritatea competentă a celui alt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile asigurătorii cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celui alt stat, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu este executorie în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației aceluși stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celui alt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative ale celuilalt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care este executorie în baza legislației acelu stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației acelu stat; sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri asigurătorii, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celuilalt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celuilalt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile prezentului articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelu sau a celuilalt stat contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice (ordre public);

c) să asigure asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau asigurătorii, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) să asigure asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant.

Articolul V

Articolul 28A se adaugă la Convenție și va avea următorul cuprins:

Articolul 28A

Modificări

Prezenta convenție poate fi modificată de comun acord de către statele contractante prin protocoale separate care vor face parte integrantă din prezenta convenție.

Articolul VI

Ambele state contractante își vor notifica reciproc, pe cale diplomatică, îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului protocol. Prezentul protocol va intra în vigoare la data ultimei notificări și va produce efecte în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care acesta a intrat în vigoare.

Articolul VII

Prezentul protocol va face parte integrantă din convenție și va rămâne în vigoare până la încetarea valabilității convenției.

Drept care, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezentul protocol.

Semnat la București, la 4 iulie 2016, în două exemplare originale, în limbile română, uzbekă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,

Gabriel Biriș,

secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice

Pentru Republica Uzbekistan,

Botir Parpiev,

președintele Comitetului de Stat pentru Impozitare
